

Seletuskiri Eesti seisukohtade juurde Nõukogu direktiivi eelnõule siirdehindade kohta

1. SISSEJUHATUS JA KOKKUVÕTE

12. septembril 2023. a. esitas Euroopa Komisjon (edaspidi *komisjon*) direktiivi eelnõu 2023/0322 (CNS)¹ siirdehindade kohta (edaspidi *eelnõu*).

Siirdehind on seotud isikute vahel tehtud tehingu väärtus, mis peab olema vastavuses omavahel mitteseotud isikute vahel sarnastel tingimustel tehtava sarnase tehingu väärtusega ehk tehingu turuväärtusega. Siirdehindasid kasutatakse maksuõiguses kasumimaksu kindlaksmääramisel. Finantsarvestust ja pooltevahelisi tsiviilõiguslikke suhteid tehingu maksuõiguslik käsitlus ei mõjuta.

Eelnõu eesmärgiks on lihtsustada Euroopa Liidu (edaspidi *EL*) ettevõtjate vahelistele piiriülestele tehingutele kehtivaid siirdehindade reegleid. Eesmärgi saavutamine:

- suurendaks ettevõtjate maksukindlust,
- vähendaks kohtuvaidluste ja topeltmaksustamise ohtu,
- vähendaks siirdehinnareeglite täitmisega seotud kulusid ning
- suurendaks EL ühisturu konkurentsivõimet ja tõhusust.

Selleks teeb komisjon ettepaneku tuua Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (edaspidi *OECD*) siirdehinna juhendi² turuväärtuse põhimõte, selle kohaldamise põhielemendid ning sellega seotud konkreetsete teemadega seotud reeglid üle Euroopa õigusesse luues sellega liikmesriikidele ühtse seotud isikute vahel tehtud tehingutest saadava kasumi maksustamise standardi. OECD juhendi põhimõtteid järgivate liikmesriikide (sh Eesti) jaoks see riigisiselt suuri muudatusi kaasa tooma ei peaks, küll aga peaks see looma kindluse, et direktiivis sätestatu kujuneb standardiks kõikides liikmesriikides.

Eelnõu teksti analüüsidest ilmneb aga, et siirdehinna reeglite ühtlustamine kavandatud viisil võib püstitatud eesmärgile hoopis vastu töötada, kuna ühtlustatud reeglite erinevus enamikes EL riikides juba kasutusolevatest OECD siirdehinna juhistest hoopis tekitab täiendavat halduskoormust nii maksuhaldurile kui ka ettevõtjale. Ka teised liikmesriigid on esmastes aruteludes sarnaseid seisukohti tõstatanud.

Eesti toetab eelnõu eesmärki, kuid sarnaselt teiste liikmesriikidega leiab, et paralleelse siirdehindade reeglistiku tekitamine direktiivi tasemel lisaks OECD juhistele võib loodetud õigusselguse ja halduslihtsustuse asemel kaasa tuua vastupidise efekti.

Eelnõu õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 115, mille kohaselt on eelnõu direktiivina vastuvõtmiseks vajalik liikmesriikide ühehäälneline otsus. 2024. aasta esimesel poolaastal kavatseb EL Nõukogu eesistujariik Belgia arutelusid eelnõu üle jätkata.

Eelnõu pakutud kujul vastuvõtmisel on vaja muuta tulumaksuseadust ja rahandusministri 10.11.2006 määrust „Seotud isikute vahel tehtud tehingute väärtuse määramise meetodid“.

Eelnõus sätestatud reeglite riigisisene ülevõtmine on ette nähtud 2025. aasta 31. detsembriks ja sätete rakendamine peaks algama 2026. aasta 1. jaanuaril.

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/HTML/?uri=CELEX:52023PC0529>

² OECD juhised siirdehinna turuväärtuse kindlaksmääramiseks hargmaistele ettevõtjatele ja maksuhalduritele <https://www.oecd.org/tax/transfer-pricing/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-20769717.htm>

Vabariigi Valitsuse seisukohtade eelnõu on koostanud rahandusministeeriumi maksu- ja tollipoliitika osakonna peaspetsialist Margit Aav (e-post margit.aav@fin.ee). Seisukohad on kooskõlastanud finants- ja maksupoliitika asekancler Evelyn Liivamägi (tel 5696 1216, e-post evelyn.liivamagi@fin.ee)

2. DIREKTIIVI SISU JA VÖRDLEV ANALÜÜS

Eelnõu toob OECD siirdehinna juhendi põhimõtted Euroopa õigusesse ning loob liikmesriikidele ühtse seotud isikute vahel tehtud tehingutest saadava kasumi maksustamise standardi.

Eelnõu seletuskiri jagab ettepaneku teksti kolmeks osaks. Esimene osa käsitleb turuväärtuse põhimõtet ja selle põhimõtte kohaldamise võimalikke tagajärgi. Teine osa sätestab turuväärtuse põhimõtte kohaldamise põhielemendid. Kolmas osa sisaldab täiendavate ühiste eeskirjade kehtestamise mehhanismi, mis piiratud teemade osas turuväärtuse põhimõtte tõlgendamisel ja selle rakendamisel veelgi enam lihtsust ning õiguskindlust tagaks.

Turuväärtuse põhimõte

Eelnõus kasutatud turuväärtuse põhimõtte mõiste kohaselt peavad seotud ettevõtjad omavahel tehinguid tegema samadel tingimustel, nagu seda teevad sõltumatud isikud. Artikli 4 kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et grupisiseste piiriüleste tehingute puhul, mis turuväärtusest erinevad, määratakse ettevõtja maksustatav kasum turuväärtuse põhimõtte kohaselt.

Eelnõu käsitleb püsivat tegevuskohta sidusettevõtjana, mistõttu on artiklis 4 sisalduv üldreegel asjakohane ka püsivale tegevuskohale kasumi omistamisel. Sellest tulenevalt peavad ka peakontori ja püsiva tegevuskoha vahelised tehingud vastama turuväärtuse põhimõttele.

Selleks, et tehing kuuluks artiklis 4 sätestatud üldreegli kohaldamisalasse, peab see toimuma kahe seotud isiku vahel. Seega on hädavajalik, et oleks olemas ühine seotud isikute määratlus. Seotud isikute mõiste on sätestatud direktiivi artiklis 5.

Eelnõu sätestab ka turuväärtuses kasumi maksustamiseks tehtavate korrigeerimiste põhimõtted liigitades siirdehindade korrigeerimised kahte põhikategooriasse: i) esmased korrigeerimised, mida maksuhaldur teeb ettevõtte maksudeklaratsiooni esitamise järgselt, ja vastukorrigeerimised ning ii) kompenseerivad korrigeerimised, mida maksumaksja vabatahtlikult teeb enne maksudeklaratsiooni esitamist.

Artiklis 6 sätestatakse reeglid selle kohta, kuidas liikmesriigid peaksid käsitlema esmaseid korrigeerimisi ja vastukorrigeerimisi. Esmase korrigeerimise teeb esimese liikmesriigi maksuhaldur kui ettevõtja maksustatava kasumi suhtes peab kohaldama turuväärtuse põhimõtet. Vastukorrigeerimise puhul korrigeerib teise liikmesriigi maksuhaldur seotud ettevõtja maksukohustust vastuseks esmasele korrigeerimisele, eesmärgiga tagada kasumi kooskõlastatud jaotumine kahe jurisdiktsiooni vahel. Eelnõu näeb ette võimaluse teha vastukorrigeerimisi mitte üksnes vastastikuse kokkuleppe menetluste raames, vaid ka näiteks kiirmenetluste tulemustena, kui ei ole kahtlust, et esmane korrigeerimine on põhjendatud, või ühisauditite raames. Samuti toob eelnõu välja põhjendused, kus teise liikmesriigi maksuhaldur vastukorrigeerimist tegema ei pea ning allapoole korrigeerimiste tingimused, mida teise liikmesriigi maksuhaldur võib teha ilma, et esmast korrigeerimist oleks tehtud.

Kompenseeriva korrigeerimise teeb maksumaksja deklareerides siirdehinna, mis tema hinnangul peegeldab tehingu turuväärtust. Selliselt deklareeritud siirdehind võib erineda seotud ettevõtjate vahelises tehingus kasutatud tegelikust hinnast. Et vältida kohtuvaidlusi ning kehtestada kõigile

vastuvõetavad üldised reeglid sätestab artikkel 7 tingimused, mille alusel liikmesriigid kompenseerivat korrigeerimist tunnustama peavad. Kompenseeriva korrigeerimisega seotu lähtub Euroopa Komisjoni Siirdehindade Ühendfoorumi 2013 aastal väljatöötatud juhendi³ põhimõtetest.

Turuväärtuse põhimõtte kohaldamise põhielemendid

Artikkel 8 sätestab, et turuväärtuse põhimõtte rakendamisel võetakse arvesse nii ettevõtjate vahelist seotust kui ka tehingu tegelikke asjaolusid. Analüüsi käigus tuleb kindlaks teha, kas tehingupoolte käitumine vastab kokkulepitud tingimustele. Kui tehingupoolte käitumine eelnevalt kokkulepitud tingimustele ei vasta, selgitatakse välja tehingu tegelikud tingimused.

Kooskõlas OECD siirdehindade juhendi III peatükiga loetleb eelnõu artikkel 9 põhiliste seotud isikute vahel tehtud tehingute väärtuse kindlaksmääramise meetoditena võrreldava hinna meetodi, edasimüügi hinna meetodi, kulupõhise meetodi, tehingupõhise tootluse meetodi ning jagatud kasumi meetodi. Eelnõu ei eelista ühtegi meetodit teistele ning artikli 10 kohaselt tuleb olenevalt konkreetse tehingu iseärasustest, võrreldavate tehingute kohta olemasolevate andmete usaldusväärsusest, eelduste ja prognooside põhjendatusest ning võrreldavate tehingute sarnasuse astmest valida kõige usaldusväärsema tulemuse andev meetod. Siirdehinna kindlaksmääramiseks kasutatavate meetodite või tehnikate loetelu on direktiivis jäetud lahtiseks. Kui tehinguga seotud asjaolud ei võimalda kasutada direktiivis nimetatud meetodeid, võib siirdehinna turuväärtuse kindlaksmääramiseks kasutada muid vahendeid. Muu meetodi või tehnika kasutamist tuleb siiski ka põhjendada.

Turuväärtuse põhimõtte kohaldamine algab tehingute võrreldavuse analüüsiga, mis eelnõu artikli 11 kohaselt koosneb kahest põhiastmest: i) seotud isikute vaheliste finants- ja majandussuhete ning muude tingimustega seotud asjakohaste asjaolude tuvastamine ning ii) seotud isikute vaheliste tehingute tingimuste ja majanduslikult oluliste asjaolude võrdlemine võrreldavate sõltumatute isikute vahel tehtud tehingute tingimuste ning asjaoludega. Eelnõus sätestatud tehingute võrreldavuse analüüs põhineb Euroopa Komisjoni Siirdehindade Ühendfoorumi 2016 aastal väljatöötatud juhendil⁴.

Kui siirdehinna kindlaksmääramise tulemus on väärtuste vahemik, loetakse siirdehind turuväärtusele vastavaks, kui see jääb vahemikku jada alumisest kvartiilist ülemise kvartiilini. Kui siirdehind jääb selliselt määratud turuväärtuse vahemikust välja, pakub eelnõu artikkel 12 lahenduseks mediaani kohaldamist.

Artikkel 13 loob aluse tehingute dokumenteerimise ühtlustamiseks ja annab komisjonile volituse kehtestada selleks delegeeritud õigusakte, millega muuhulgas kehtestada ühtseid aruandlusvorme, määrata kindlaks keelenõuded, määratlada kohustatud maksumaksjate ring ning kehtestada nõuete täitmisega seotud tähtajad.

Turuväärtuse põhimõtte kohaldamine ja tulevased konkreetsete teemadega seotud reeglid

Et tagada turuväärtuse põhimõtte ühtne kohaldamine, tuleb siirdehinna turuväärtuse kindlaksmääramisel lähtuda OECD siirdehinna juhendist. Selline tõlgendus sisaldub ka eelnõu artiklis 14. Lisaks jätab artikkel 14 EL Nõukogule õiguse tulevikus komisjoni ettepanekul rakendusaktidega turuväärtuse põhimõtte kohaldamise reegleid täiendada. Kehtivaid reegleid võib nõukogu rakendusaktidega täiendada õiguskindluse tagamiseks ja topeltmaksustamise riski vähendamiseks artikli 14 lõikes 2 loetletud tehingute puhul. Nõukogu rakendusaktid peavad tagama

³ JTPF/009/FINAL/2013/EN

https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2016-09/jtpf_009_final_2013_en.pdf

⁴ JTPF/007/2016/FINAL/EN

https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2016-09/jtpf0072016_en.pdf

ka selle, et liikmesriikide reeglid püsivad kooskõlas OECD siirdehinna juhendi tulevaste muudatustega.

3. EELNÕU VASTAVUS SUBSIDIAARSUSE JA PROPORTSIONAALSUSE PÕHIMÕTETELE

Subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt on Euroopa Liidul õigus kasutada oma pädevust üksnes juhul, kui liikmesriigid ei suuda kavandatud meetme eesmärke piisavalt saavutada ja kui liidu tasandil meetme võtmine võib anda lisaväärtust. Direktiiv näeb ette seotud ettevõtjate vahelistele tehingutele kehtivate siirdehindade reeglite ühtlustamist ja lihtsustamist EL riikides ning kuna seda on võimalik teha üksnes liiduüleselt, vastab eelnõu subsidiaarsuse põhimõttele.

Liikmesriikidele antud subsidiaarsuse tähtaeg oli 26.01.2024.

Eelnõu on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega juhul, kui direktiivi rakendamisega kaasnev koormus maksuhaldurile ei ole taotletava eesmärgiga võrreldes ebaproportsionaalselt suur. Direktiivi seletuskirja kohaselt ei lähe kavandatud meetmed kaugemale minimaalsest vajalikest ühtse turu kaitse tasemest ja on seega kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega. Ühine turuväärtuse põhimõtte standard ja ühtlustatum lähenemisviis siirdehindadele peaksid tooma kaasa turuväärtuse põhimõtte vähem killustatud kohaldamise ja tõlgendamise kogu liidus, mis peaks vähendama vaidlusi, kohtuvaidlusi ja nõuete täitmisega seotud üldisi kulusid kogu liidus tegutsevate ettevõtjate jaoks.

4. ESIALGSE MÕJUDE ANALÜÜSI KOKKUVÕTE

Komisjoni hinnangul loovad selged ja ühtlustatud eeskirjad õiguskindluse tuues kaasa nii siirdehindadega seotud vaidluste kui ka topehtmaksustamise ja maksustamata jätmise vähenemise Euroopa Liidus. Ühtlasem lähenemisviis siirdehindadele peaks kaasa tooma reeglite järgimisega kaasnevate kulude vähenemise nii maksumaksjatele kui ka maksuhalduritele. Sotsiaalne ja keskkonnamõju on eeldatavasti üsna piiratud.

Komisjon hindab direktiivis ettenähtud meetmete efektiivsust ning üldist mõju liikmesriikidest saadava teabe põhjal viie aasta möödumisel direktiivi rakendamisest ning sellele järgnevalt iga viie aasta tagant. Esimene aruanne esitatakse 31. detsembriks 2031.

Siirdehinna dokumenteerimise ühtlustamiseks on direktiivi artikliga 13 komisjonile delegeeritud aktide andmise õigus. Delegeeritud akti vastuvõtmisele eelnevad konsultatsioonid iga liikmesriigi määratud ekspertidega. Eelnõu heakskiitmise hetkel ei ole teada kas, millal ja millisel moel komisjon delegeeritud aktide andmise õigust kasutab ja milliseid kulusid see liikmesriikidele kaasa toob. Kuna dokumenteerimismõnede ühtlustamisega kaasneda võivad täiendavad kulud selguvad läbirääkimiste käigus, ei ole võimalik neid hetkel ette hinnata.

Direktiivi jõustumisega kaasnevad võimalikud positiivsed mõjud ettevõtjatele on OECD siirdehinna juhistel põhinevad ühtlustatud mõisted, võrreldavuse analüüsi põhimõtted ja turuväärtuse määramise meetodid. Lisaks praegu puuduv vastukorrigeerimiste kiirmenetlus ja kompenseerivate korrigeerimiste mehhanism⁵ ning planeeritavad ühtlustatud dokumenteerimismõnoded.

⁵ Aastal 2022 avati 1166 uut siirdehinna kokkuleppe menetlust (11% rohkem kui 2021) ning lõpetada suudeti 1117 (5% vähem kui 2021). Kokkuleppemenetluse protseduur on aeganõudev ning eelnõu seletuskirjas mainitud 28,9 kuud, kui keskmine ajakulu vastastikuse kokkuleppe saavutamiseks, on suur saavutus, jäädes esimest korda alla 30 kuu.

chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://assets.kpmg.com/content/dam/kpmg/us/pdf/2023/11/kpmg-transfer-pricing-takeaways2022-map-statistics.pdf

* Eesti oma 5 juhtumiga aastas sellises statistikas eriti kaasa ei räägi.

Maksu- ja Tolliameti hinnangul võib siirdehinna dokumentatsiooni täiendav nõue eeldada ühtse raamistiku loomist, mis võib omakorda kaasa tuua kulud informatiivse deklaratsiooni arendamiseks. Uue informatiivse deklaratsiooni arendamise kulud võivad osutuda väga suureks. Samuti tuleb arvestada lisanduvate IT püsikulude ja infoturbe kuludega. Enne uue ühtlustatud dokumenteerimismõnede kehtestamist peab põhjalikult kaaluma selle kasutegurit võrreldes juba olemasolevate OECD siirdehinna juhendil ning Euroopa Komisjoni Siirdehinna Ühendfoorumi juhendil põhinevate nõuetega. Oodatav eesmärk peab olema proportsioonis eeldatavate kuludega.

Lisaks võib maksuhaldur direktiivist tulenevate nõuete rakendamisel vajada täiendavat ressursi (nt täiendavate maksuküsimuste lahendamiseks, suhtluseks teiste liikmesriikidega, riskide hindamiseks ja järelevalve korraldamiseks). Võimalikud lisanduvad kulud tuleb kavandada riigieelarvesse ja kehtivas riigieelarve strateegias nendega veel arvestatud ei ole.

Direktiivist tulenevat olulist mõju maksutulude laekumisele ei prognoosi.

EESTI SEISUKOHAD EELNÕU SUHTES

1. Eesti seisukoht: Peame oluliseks, et siirdehinna reeglid Euroopa Liidus kattuksid võimalikult suures ulatuses OECD siirdehinna juhendis sisalduvate rahvusvaheliselt aktsepteeritud ja praktikas kinnistunud põhimõtetega.

Siirdehinna piiriülene olemus nõuab liikmesriikide ühtset lähenemist. Senist liikmesriikide koostööd on juhitud Euroopa Komisjoni Siirdehinna Ühendfoorumi kaudu, mille tegevuses ning väljatöötatud juhendites on suuresti lähtutud OECD siirdehinna juhendist. Eelnõu eesmärgiks on tuua OECD siirdehinna juhendi põhimõtted Euroopa õigusesse ning luua liikmesriikidele turuväärtuse põhimõtte kohaldamiseks ühtne standard. Seotud isikute vahelistele tehingutele kohaldatavate maksustamise reeglite lihtsustamiseks pakub eelnõu ühtlustatud mõisteid (mh turuväärtuse põhimõte, turuväärtuse vahemik, seotud isikud) ning siirdehinna kindlaksmääramise reegleid (mh tehingu tegelike asjaolude tuvastamine, tehingute võrreldavuse analüüs, tehingu turuväärtuse määramise meetodid ning dokumenteerimisreeglid). Kui tulenevalt riigisisese õiguse eripäradest tekibki liikmesriigiti erinevusi, peaks direktiiv pakkuma ühtse põhimõttelise standardi, millest siirdehinna kindlaksmääramisel lähtuda.

Eelnõu kavandatud tekstiga ei pruugi püstitatud eesmärki siiski saavutada kuna ühtlustatud reeglite erinevus enamikes EL riikides juba kasutusolevatest OECD siirdehinna juhistest võib tekitada täiendavat halduskoormust nii maksuhaldurile kui ka ettevõtjale.

2024 aasta veebruari seisuga on OECD siirdehinna töögrupil plaanis aastate 2025-2026 jooksul ette valmistada siirdehinna juhendi täiendused. Hetkel viimistleb sama töögrupp siirdehinna reegleid, mis on seotud OECD maksureformiga⁶ ja mis samuti saavad osaks siirdehinna juhistest. Seega on juba praegu teada, et OECD siirdehinna juhised on muutunud selleks ajaks, kui direktiiv peaks vastu võetama.

Eelnõu artikli 14 lõige 1 sätestab, et liikmesriigid lisavad käesoleva direktiivi II peatükis sätestatud siirdehindade eeskirju ülevõtvatesse riigisisestesse õigusnormidesse sätteid, millega tagatakse kõnealuste (ehk *direktiivis sisalduvate*) siirdehindade eeskirjade kohaldamine viisil, mis on kooskõlas OECD siirdehindade alaste suunistega, kuid see säte ei taga seda, et kõik liikmesriigid OECD juhiseid identselt tõlgendavad ja kohaldavad. Olukord, kus siirdehinna reeglite tõlgendamisel

⁶ <https://www.oecd.org/tax/beps/outcome-statement-on-the-two-pillar-solution-to-address-the-tax-challenges-arising-from-the-digitalisation-of-the-economy-july-2023.pdf>

ja rakendamisel on liikmesriikide vahel olulisi erinevusi, direktiivi abil seega lahendust ei leia. Artikli 14 lõike 1 sõnastusest võib järeldada, et Komisjon hakkab edaspidi kontrollima, kas liikmesriigid kohaldavad direktiivi viisil, mis on kooskõlas OECD juhistega. OECD siirdehinna juhiste maht on praeguseks hetkeks 640 lehekülge ning tulevikus see ainult kasvab. Siirdehinna reeglite kohaldamine sõltub konkreetse juhtumi asjaoludest ning reeglina ei ole juhtumil ühtainsat õiget lahendust. Seega on EL siirdehinnareeglite kooskõla tagamine OECD suunistega äärmiselt töömahukas ettevõtmine ning Komisjoni kontrollikohustus kasvatab ka liikmesriikide töökoormust.

Eesti siirdehinna reeglid⁷ on sätestatud OECD siirdehinna juhendi alusel ning rahandusministri määruse koostamisel on arvestatud ka Euroopa Komisjoni Siirdehinna Ühendfoorumi koostatud juhenditega. Aastast 2007 kehtivat rahandusministri määrust on täiendatud 2021. aastal arvestades määruse kehtestamisele järgneval perioodil tehtud OECD juhendi uuendusi.

Kui OECD siirdehinna juhend on suunatud nii maksuhalduritele kui ka hargmaistele ettevõtjatele, siis direktiivi eelnõu on suunatud vaid liikmesriikidele. Erinevalt OECD juhendist paneb direktiivis läbivalt kasutatud sõnastus kõik turuväärtuse kohaldamisega seotud kohustused (sh võrreldavate tehingute leidmise, võrreldavuse analüüsi tegemise) liikmesriikidele, mis on vastuolus OECD siirdehinna juhendiga. Oleme sellest vastuolust komisjoni teavitanud.

2. Eesti seisukoht: Toetame direktiivi eelnõu ulatuses, mis aitab vähendada riikidevaheliste siirdehinna vaidluste hulka ja topeltmaksustamise või mittemaksustamise ohtu ning siirdehinna reeglite täitmisega seotud kulusid.

Siirdehindadega seotud topeltmaksustamise küsimuste lahendamiseks algatatud vastastikuse kokkuleppe menetluste arv kasvas aastaks 2021 võrreldes 2016. aastaga 33 % ning keskmine ajakulu vastastikuse kokkuleppe saavutamiseks oli 28,9 kuud.⁸ Olulise uuendusena sätestab eelnõu korrigeerimistega seotud tingimused, et vältida vaidluseid ning topeltmaksustamist ka ilma vastastikuse kokkuleppe menetluseta (kiirmenetluse tulemustena).

Eelnõus väljapakutud täiendavatest juhenditest suurim vajadus on juhendi järele, mis käsitleb peakontori ja püsiva tegevuskoha vahelisi tehinguid. Täiendavate reeglite kehtestamisel on oluline jälgida, et need ei tekitaks vastuolu olemasolevatega ning keskenduks veel reguleerimist vajavatele küsimustele.

Meetmetega (sh dokumenteerimisnõude ühtlustamine) kaasneda võivad täiendavad kulud selguvad läbirääkimiste käigus ning neid ei ole võimalik hetkel ette hinnata.

Enne uue ühtlustatud dokumenteerimisnõude kehtestamist peab põhjalikult kaaluma selle kasutegurit võrreldes juba olemasolevate OECD siirdehinna juhendil ning Euroopa Komisjoni Siirdehinna Ühendfoorumi juhendil põhinevate nõuetega⁹. Iga uue muudatuse sisseviimisega kaasnevad kulukad IT-arendused ja nende iga-aastased hoolduskulud, mistõttu on Eestile väga oluline, et IT-arendustele tehtavad kulutused ennast ära tasuksid. Oodatav eesmärk peab olema proportsioonis eeldatavate kuludega.

Arvamuse saamine ja kooskõlastamine

⁷ RM 10.11.2006 määrus nr 53 <https://www.riigiteataja.ee/akt/12752116?leiaKehtiv>

⁸ OECD ametlik statistika <https://www.oecd.org/tax/dispute/mutual-agreement-procedure-statistics.htm>

⁹ Report on the Activities of the EU Joint Transfer Pricing Forum in the Field of Documentation Requirements Report prepared by the EU Joint Transfer Pricing Forum (COM(2005)543 final) https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2016-09/sec%25282005%25291477_en.pdf

Direktiivi eelnõu esitati arvamuse saamiseks Eesti Maksumaksjate Liidule, Eesti Kaubandus-Tööstuskojale, Eesti Väike- ja Keskmiste Ettevõtete Assotsiatsioonile, Eesti Tööandjate Keskliidule, FinanceEstoniale, samuti Deloitte Eestile, Ernst & Young Baltic ASile, KPMG Eestile, ning PWC Eestile.

Arvamuse esitas Eesti Kaubandus-Tööstuskoda, kelle seisukoht direktiivi eelnõu suhtes oli toetav.

Lisa: Eesti Kaubandus-Tööstuskoja arvamus